

ЧУЛАКОВСКИ ЃОРЃИ

ИЗЛОЖБА НА ГРАФИКИ И ЦРТЕЖИ

ОД 26 ДЕКЕМВРИ ДО 10 ЈАНУАРИ 1984 ГОДИНА

ЦЕНТАР
ЗА КУЛТУРА
И ИНФОРМАЦИИ
СКОПЈЕ

НЕПОСРЕДНОСТ ПОМЕГУ ЦРТЕЖОТ И ГРАФИКАТА

Во последниве неколку години македонскиот графичар од младата генерација — Ѓорѓи Чулаковски — пројавува нагласена ликовна активност во градот, Републиката и надвор од неа. Ваквата присутност е сведоштво за непрекинливото творечко согорување, особеноста и изграденоста на ликовната вокација.

На прв поглед што не пленува во графичкото творештво на Ѓорѓи Чулаковски е дисциплинираната и крајна совесност во организацијата на ликовната појмовност и занатската докрајченост на делата, „емпириските „белези“ вдлабени во сознанието уште во периодот од неговото усовршување на III-от степен на Белградската академија за ликовни уметности.

Графичката, односно цртачката мотивираност на Чулаковски е резултат на неговите ликовно-естетски реакции на визуелните, аудитивните, емотивните и тн. провокации на секојдневието. Лирско-поетските простори што ги создава врз хартијата соопштуваат зрела ликовна структура на мислата. Таа ги соединува искуствата од пластичните уметности, телевизијата и филмот (екранот, прозорецот).

Идејниот ангажман на авторот го поврзува минатото и иднината, ги разголува етапите аналитички: натрупување или пластење, гушење, борење, сè до конечното исчезнување во атмосферата (белината).

Инстинктивно но и пресметано потезите на грчевитата линија (природна и без напор), го објаснуваат внатрешниот ред кај авторот, збогатени со префинет однос кон обликот и формата. Така во процесот на цртање композицијата се појавува почесто во облик на правоаголник (екран, прозор) во чие дно или подножје е наталожена густа материја, која постепено се губи во белиот простор преминувајќи во конечно испарување.

Од реалноста Чулаковски зема минимум информации, за да со помош на подсвесното, твори нова своја објективност. Давајќи ѝ на композицијата статичност и компактност, со динамично движење на линијата врз или низ обликот односно површината, тој ја разбива нашата перцептивност за она што е препознатливо и ја буди нашата асоцијативна моќ. Со помош на линијата

осознаваме јасна емотивна претстава за сетилните, визуелните и МИСЛОВНИТЕ сензации.

Чулаковски временски постапно оди во дисциплинираност. Младешкиот темперамент и занес ги става во служба на мисловното во процесот на композирањето. Авторот го набљудува светот едновремено од неколку агли. Овие невообичаени проекции создаваат возбудлив пластичен кардиограм, низ кој природата и светот воопшто, ги набљудува преку мрежата на повеќе перспективи истовремено. Така добиваме ликовна дијагноза на двоинственост во ликовната структура: геометриско-лирско, емоционално-рационално, светло-темно, тврдо-меко. Во нашиот осет за вид се наметнуваат сензации кои не водат кон тоа да издвојуваме површини претставени со висок степен за велерски односи, што укажуваат за просторното богатство на тоновите во сивиот СУШТЕСТВЕН квалитет, па оттаму потребата за боја е одвишност. Авторот ги концентрира сите ликовни вредности и компоненти (светло-темно, форма-површина, цртеж-тон) на едно место, како доказ за присутност на уметноста, меѓутоа основниот носител во уметноста е МИСЛАТА. Сè е подредено и жртвувано за таа порака, зошто уметноста покрај илузијата мора да носи и порака, но не во литературна и содржинска смисла. Сфаќајќи го животот со сите негови напнати пунктови и напори, кај Чулаковски основната преокупација е поврзувањето на пејсажите од најраното детство со најсовремените движења во графиката. Оттука произлегува и потребата за распаѓање во најелементарни делови на една маса, една фигура, која во еден нов урбанизиран пејсаж ја губи својата виталност и првобитност. За да ги постигне сите тие пластични документи, Чулаковски во прв план го исфрлува цртежот. Бојата како сликарски феномен воопшто не е присутна, а не е ни потребна. Одкако ќе го подготви цртежот, на плочата авторот може да манипулира со бесконечни комбинации во технолошка и изведбена смисла. Затоа секој отисок е нов однос и нов експеримент, што впрочем е карактеристика за флексибилност во непрекинато експериментирање карактеристично за современата светска графика.

Жарко Јакимовски

Чулаковски Ѓорѓи роден 1947 год.с.Герман Егејски дел на
Македонија
Факултет за ликовна уметност во Приштина
Постдипломски студии кај професорот Марко Крсмановиќ во
Белград

Групи и изложби

- 1970 — Битолски ликовни уметници Битола
- 1978 — ДЛУМ Скопје
- 1979 — Графичка изложба на ДЛУМ Скопје
 - ДЛУМ Скопје
 - Македонска графика Суботица
- 1980 .Графичка колонија Гевгелија Скопје
 - Современа Македонска графика Музеј на современа уметност Скопје
 - Графичка изложба на ДЛУМ Скопје
 - ДЛУМ Скопје
 - Трибина „БОРБА“ Современи Македонски графичари Белград
- 1981 — ДЛУМ Скопје
 - Современа графика во Македонија Загреб
- 1982 — ДЛУМ цртеж Скопје
- 1982 — Млада генерација Музеј на современа уметност Скопје
 - Графичко триенале Битола

Самостални изложби

- 1983 — Графики и цртежи Белград

Награди:

- Награда за графика на Приштинската Академија
- Награда Климент Охридски за графика
- Награда Моша Пијаде за графика

ЧУЛАКОВСКИ ЃОРЃИ
КОЦЕ МЕТАЛЕЦ 3/3
Н. ЖЕЛЕЗАРА СКОПЈЕ
Тел: 265-946

ГО УРЕДИЛ: АВТОРОТ
ФОТОГРАФИЈА: ЈАНАЌИЕВИЌ Г.
ПЕЧАТ: НИП „НОВА МАКЕДОНИЈА“
, ООЗТ ПЕЧАТНИЦА – СКОПЈЕ

